

Αποχαιρετισμός Γιώργου Γκουντούνα

□

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑ

Όπως καλά γνώριζες, οι άνθρωποι δεν κρίνονται ούτε από τις μάχες που κερδίζουν, ούτε από τις μάχες που χάνουν. Κρίνονται από τις μάχες που επιλέγουν να δώσουν. Και οι μορφές των ανθρώπων που επιμένουν να διαλέγουν τις δύσκολες μάχες δεν υπήρξαν πολλές τα χρόνια που ζούμε.

Αλλά όσο λίγες και αν είναι, τόσο έντονες και διακριτές γίνονται. Λάμπουν όπως το φως στο σκοτάδι. Μετριάζουν την απογοήτευση με το βάλαμο της παρηγοριάς. Μάχονται αποτελεσματικά την πικρία της ματαιοπονίας αντιπαραθέτοντας την αξία του αγώνα. Για κάτι τέτοιους νοιώθει πως αξίζει αυτό που κάνεις. Για να φτιάξεις μια κοινωνία που τα μέλη της να μοιάζουν σε κείνους. Τέτοιοι άνθρωποι όταν φεύγουν πεθαίνει μέσα σου ένα κομμάτι από την ομορφιά που υπήρξε στην ιστορία σου. Ορφανεύεις και το βάρος της πολιτικής σου μοναξιάς γίνεται ασήκωτο στη διαδρομή σου. Το κενό από το φως που σβήνει ξαναφέρνει σκοτάδι.

Φίλε, συναγωνιστή και συνάδελφε Γιώργο,

Μιλώ για σένα.

Διάλεξες το δυσκολότερο : τη μάχη για την υπεράσπιση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Την έδωσες με αξιοπρέπεια και διάρκεια και τιμήσες τις αρχές σου. Υπερασπίστηκες τους από κάτω της κοινωνίας : Εργάτες, αλλοδαπούς μετανάστες, θύματα της κρατικής αυθαιρεσίας και καταστολής. Συνέβαλες στην αποκάλυψη και την ανάδειξη των απαγωγών των Πακιστανών, ενός εγκλήματος που δεν θα επιτρέψουμε ποτέ να μπει στο αρχείο. □ Υπεράσπισες την Πακιστανική κοινότητα από τους χαφιέδες του Μουσάραφ. Βοήθησες χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες να βρουν μία θέση στον ήλιο. Αντιστάθηκες στην τρομοκρατία και ανέλαβες ενεργό ρόλο υπερασπιστή στη δίκη για την υπόθεση 17N. Επρέξες ατελείωτα βράδια στα αστυνομικά τμήματα και στη Γ.Α.Δ.Α. για να απελευθερώσεις διαδηλωτές. Συμμετείχες στην πολιτική και τη συνδικαλιστική δραστηριότητα που πλαισίωνε τις αρχές σου. Καταξίωσες την θεσμική και κοινωνική σου αποστολή. Και το έκανες με τον δικό σου αυθεντικό τρόπο, απεγκλωβισμένος από τα σχήματα της αστικής υποκρισίας, στα οποία όλοι λίγο έως πολύ υποτασσόμαστε. Στάθηκες στις επάλξεις μέχρι το τέλος, αλύγιστος απέναντι στο θάνατο και γενναίος απέναντι στη ζωή, που δεν σου επιφύλαξε γενναιότητα.

Φίλε Γιώργο, απαρηγόρητοι που σε χάνουμε, αλλά ευτυχείς που τουλάχιστον σε γνωρίσαμε, ερχόμαστε πρόωρα αντιμέτωποι με τον απολογισμό σου. Αλλά ήδη έχεις φροντίσει από καιρό να είναι μεστές και πλήρεις οι αποσκευές σου. Το ίδιο και οι παρακαταθήκες που μας αφήνεις, σε μία εποχή που σε χρειαζόμασταν όσο ποτέ άλλοτε καθώς η καταστολή και η κρατική βία επελαύνουν κάθε μέρα με γκλόμπ, σφαίρες, χημικά, βιτριόλι, αυθαιρεσία. Και οι εκατοντάδες των ανθρώπων που έχουν κατακλύσει μέσα και έξω τον χώρο του αποχαιρετισμού σου, φίλοι, συμφοιτητές, παλιοί και νέοι συναγωνιστές σου, άνθρωποι των κινημάτων, πολίτες που υπεράσπισες, συνάδελφοι,

εκπρόσωποι του Δ.Σ.Α, αυτοί είναι ο απολογισμός σου.

Φίλε Γιώργο δεν βρίσκεσαι πια ανάμεσά μας. Η Εναλλακτική Παρέμβαση σε χαιρετά. Αλλά ακόμη και από μακριά μας στέλνεις το φως σου. Ένα φως ανθρωπιάς και αξίας, που μέσα στο έρεβος της περιπλάνησης καλεί τα βήματά μας ψηλά. Ένα φως που λάμπει και φωτίζει το δρόμο για να σε φτάσουμε. Μακάρι να σταθούμε άξιοι. Γιώργο σ' ευχαριστούμε.

Κώστας Παπαδάκης

27/1/2009

Μαθητής ακόμα εντάσσεται στην ΠΑΜΚ και γίνεται μέλος του πρώτου γραφείου της. Κατόπιν ως φοιτητής, μέλος του Δ.Σ. του Μαθηματικού της Πάτρας το 1976 - 1978 και ηγέτης της ΠΑΣΠ Πάτρας, πρωτοστάτησε ως μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής των καταλήψεων του 1978 για την ανατροπή του αντιεκπαιδευτικού νόμου 815 που αποσύρθηκε μετά από μεγαλειώδεις αγώνες του φοιτητικού κινήματος.

Με όλες του τις δυνάμεις προσπάθησε να αποτρέψει την από τότε διαφαινόμενη απομάκρυνση του ΠΑΣΟΚ από τις αρχικές ριζοσπαστικές θέσεις του με αποτέλεσμα να διαγραφεί «ως αριστεριστής», «τροτσκιστής» από τη ΠΑΣΠ και το ΠΑΣΟΚ το 1978. Συνέχισε να δραστηριοποιείται στο φοιτητικό χώρο της Πάτρας στο χώρο των αριστερών φοιτητικών συσπειρώσεων μέχρι την αποφοίτηση του και από τότε παραμένει ανένταχος της άκρας αριστεράς.

Το 1988 εκλέγεται πρόεδρος των συμβασιούχων Δημοσίου της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και μετά από μια σειρά μακροχρόνιους απεργιακούς και δικαστικούς αγώνες που θα διαρκέσουν ως το 1995, επιτυγχάνεται η μονιμοποίηση και η αναδρομική ασφαλιστική κάλυψη 330 συμβασιούχων.

Παράλληλα εισάγεται στην Νομική Αθηνών και μετά την αποφοίτησή του εργάζεται ως δικηγόρος με κύριο αντικείμενο τα εργατικά δικαιώματα και την υπεράσπιση των συνδικαλιστικών και πολιτικών ελευθεριών.

Το 2002 μαζί με άλλους συντρόφους, συγκροτούν την «Επιτροπή για την αποκάλυψη και καταγγελία των ξένων παρεμβάσεων στις πολιτικές δίκες», ως απάντηση στη πρωτοφανή τρομολαγνεία που εξαπολύει το κράτος μετά από τις συλλήψεις για την υπόθεση της 17 Νοέμβρη και στη συνέχεια δραστηριοποιείται δυναμικά στις «Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους». Το 2005 αναλαμβάνει την υπεράσπιση του Σάββα και Χριστόδουλου Ξηρού στο Εφετείο για την υπόθεση της 17 Νοέμβρη.

Πατριώτης ο ίδιος, μεγαλωμένος με τις ιστορίες των αγωνιστών του 21 και 40 και με νωπές τις μνήμες από την τραγωδία της Κύπρου, στρατεύθηκε από νωρίς στους αγώνες των λαών ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ιδίως μάλιστα των λαών της Παλαιστίνης, του Ιράκ και του Λιβάνου.

Πάντα ως στρατευμένος μαχόμενος δικηγόρος πρωτοστάτησε σε πολιτικές δίκες ως υπερασπιστής αγωνιστών του αντιεξουσιαστικού και αναρχικού χώρου, αλλά και σε πλήθος κοινωνικών και δικαστικών αγώνων προασπιζόμενος τα εργασιακά δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων, αλλά και των μεταναστών απέναντι στην εργοδοτική ασυδοσία αλλά και ως θυμάτων ρατσιστικών

επιθέσεων. Κορυφαία στιγμή στην υπεράσπιση των μεταναστών υπήρξε η συμβολή του στην αποκάλυψη του σκανδάλου των απαγωγών των πακιστανών μεταναστών από ξένους πράκτορες το 2004, όπως επίσης και η υπεράσπιση του προέδρου της Πακιστανικής κοινότητας όταν μετά την αποκάλυψη των απαγωγών η χούντα του Πακιστάν ζήτησε την έκδοσή του.

Ήδη βαριά άρρωστος «δήλωσε το τελευταίο του παρών στο κίνημα», όπως έλεγε ο ίδιος, στην υπεράσπιση διαδηλωτών της εξέγερσης του Δεκέμβρη, που όμως δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει..

Η κηδεία του θα γίνει την Τρίτη 27 Ιανουαρίου στις 15:30 στο Νεκροταφείο Βύρωνα.

Επιθυμία του Γιώργου είναι αντί στεφάνου να κατατεθούν χρήματα για την ενίσχυση του Free Gaza Movement (αρ. λογαριασμού Εθνική Τράπεζα 116/772732-18).

Έχε γεια φίλε και σύντροφε Γιώργο. Η καρδιά μας θα είναι πάντα μαζί σου.